

Komentiranje

#	početak linijskog komentara
---	-----------------------------

Osnovni tipovi varijabli / objekata

str	✗	(string), (uređeni) niz znakova
int	✗	(integer), cijeli broj
float	✗	broj s pomičnim zarezom
bool	✗	(boolean), logička varijabla True ili False

✗ - objekt **nije identiteno-promjenjiv** tj. *immutable* je

✓ - objekt **je identiteno-promjenjiv** tj. *mutable* je

Složeni tipovi varijabli / objekata

range	✗	raspon - uređen (indeksiran) niz integera
list	✓	lista - uređena (indeksirana) podatkovna kolekcija (niz objekata)
dict	✓	rječnik - neuređena (neindeksirana) podatkovna kolekcija parova ključ-vrijednost
tuple	✗	n-terac - uređena (indeksirana) nepromjenljiva podatkovna kolekcija
set	✗	skup - neuređena (neindeksirana) podatkovna kolekcija jedinstvenih vrijednosti

✗ - objekt **nije promjenjiv** tj. *immutable* je

✓ - objekt **je promjenjiv** tj. *mutable* je

Konverzije varijabli

str(object)	konverzija u string
int(object)	konverzija u integer
float(object)	konverzija u float
bool(object)	konverzija u boolean
list(iterable)	konverzija (podatke kolekcije) u listu

Funkcije s objektima

<code>len(object)</code>	vraća broj znakova u objektu
<code>print(object)</code>	ispisuje objekt (ne vraća ništa)
<code>type(object)</code>	ispisuje tip objekta
<code>id(object)</code>	ispisuje identitet objekta (adresu u memoriji) *

* Svi objekti u Pythonu imaju svoj jedinstveni ID, koji se dodjeljuje objektu kada se objekt **kreira**.

ID objekta je adresa u memoriji i bit će drugačija svaki put kad se pokrene program.

Objekti kojima se vrijednosti mogu mijenjati bez promjene identiteta zovu se promjenljivi (engl. mutable) objekti, a oni kojima se vrijednost ne može mijenjati bez stvaranja novog objekta istog tipa zovu se nepromjenljivi (engl. immutable) objekti.

Promjena vrijednosti objekta obično se događa operatorom pridružbe ili djelovanjem metode na vrijednost objekta.

Ostale funkcije

<code>range([start], end, [step])</code>	vraća sekvencu (raspon) brojeva od "start" do "end", s razlikom od "step"
--	---

Deklaracija stringova

<code>"text"</code>	klasičan način zapisa stringa
<code>"""text"""</code>	zapis stringa koji omogućuje prijelaz u novi red
<code>f"text {value} text"</code>	formatirani string koji evaluira vrijednost u vitičastim zagradama

Prilikom deklaracije, mogu se koristiti i jednostruki navodnici! Stringovi nisu identiteno-promijenljivi...

```
> string1 = "Ivan"
> string2 = string1
> id(string1) == id(string2)
True
> string1 = "Marko"
> string2
Ivan
> id(string1) == id(string2)
False
```

... što znači da promjena jedne ne veže promjenu druge.

Osnovne operacije sa stringovima

<code>"text"[0]</code>	indeksiranje stringova (" t ")
<code>"text"[0:2:1]</code>	komad stringa (počevši od 0 do 2 (ne uključujući 2), s korakom 1) (" te ")
<code>"abc" + "def"</code>	povezivanje stringova (" abcdef ")
<code>"abc" * 2</code>	umnožavanje stringova (" abcabc ")

Posljednji član stringa ima indeks -1, predzadnji -2, itd.

Iteriranje kroz stringove

<code>for <i>char</i> in <i>string</i>:</code>	iteriranje kroz string
--	------------------------

Funkcije sa stringovima

<code>input(<i>prompt</i>)</code>	traži vrijednost inputa u prompt (tipa string)
-----------------------------------	--

Metode nad stringovima

<code>string.isnumeric()</code>	✓	ispisuje True ako je string broj, a False ako nije
<code>string.isalpha()</code>	✓	ispisuje True ako je string sastavljen isključivo od slova, a False ako ne
<code>string.find(value, [start], [end])</code>	✓	vraća indeks prvog pojavljivanja "value"
<code>string.index(value, [start], [end])</code>	✓	slično kao find, ali u slučaju nepronaska izbacuje grešku
<code>string.rfind(value, [start], [end])</code>	✓	vraća indeks zadnjeg pojavljivanja "value"
<code>string.rindex(value, [start], [end])</code>	✓	slično kao rfind, ali u slučaju nepronaska izbacuje grešku
<code>string.lstrip([character])</code>	✓	uklanja niz "character" (ili razmak) s lijeve strane kopije stringa
<code>string.rstrip([character])</code>	✓	uklanja niz "character" (ili razmak) s desne strane kopije stringa
<code>string.strip([character])</code>	✓	uklanja niz "character" (ili razmak) s lijeve i desne strane kopije stringa
<code>string.replace(oldvalue, newvalue, [count])</code>	✓	mijenja "oldvalue" za "newvalue" (u prvih "count" pojavljivanja) kopije stringa
<code>string.count(value, [start], [end])</code>	✓	ispisuje broj ponavljanja "value"
<code>string.lower()</code>	✓	ispisuje kopiju stringa kojemu su sva slova mala
<code>string.upper()</code>	✓	ispisuje kopiju stringa kojemu su sva slova velika
<code>string.capitalize()</code>	✓	ispisuje kopiju stringa kojemu je prvo slovo veliko
<code>string.split(delimiter)</code>	✓	ispisuje novu listu nastalu razdvajanjem kopije stringa po graničniku
<code>delimiter.join(iterable)</code>	✓	ispisuje novi string nastao spajanjem elemenata kopije iterablea po graničniku

✗ - metoda **nema** povrat tj. **return**

✓ - metoda **ima** povrat tj. **return**

Aritmetički operatori

+	zbrajanje
-	oduzimanje
*	množenje
**	potenciranje
/	dijeljenje
//	cjelobrojno dijeljenje
%	ostatak cjelobrojnog djeljenja

Operatori dodjele

=	<code>a = 5</code>
+=	<code>a = a + 5</code>
-=	<code>a = a - 5</code>
*=	<code>a = a * 5</code>
**=	<code>a = a ** 5</code>
/=	<code>a = a / 5</code>
//=	<code>a = a // 5</code>
%=	<code>a = a % 5</code>

Operatori usporedbe vrijednosti

<code>==</code>	jednako
<code>!=</code>	nije jednako
<code>></code>	veće
<code>>=</code>	veće ili jednako
<code><</code>	manje
<code><=</code>	manje ili jednako

Izlaz može biti `True` ili `False`

Operatori usporedbe adresa u memoriji

<code>is</code>	jednakost adresa u memoriji
<code>is not</code>	nejednakost adresa u memoriji

Operator provjerava `id(object1) == id(object2)`
Izlaz može biti `True` ili `False`

Logički operatori

<code>and</code>	istinito ako su sve tvrdnje točne
<code>or</code>	istinito ako je barem jedna tvrdnja točna
<code>not</code>	inverzija (negacija) istinitosti tvrdnje

Izlaz može biti `True` ili `False`

Operatori članstva

<code>in</code>	točnost postojanja člana u sekvenci
<code>not in</code>	netočnost postojanja člana u sekvenci

Izlaz može biti `True` ili `False`

Neistinite (lažne) vrijednosti

<code>False</code>	definicijska "laž"
<code>None</code>	"vrijednost" varijable bez vrijednosti (<code>a = None</code>)
<code>0</code>	0 tipa cijelog broja
<code>0.0</code>	0 tipa broja s pomičnim zarezom
<code>""</code>	prazni string (u bilo kojem formatu)
<code>[]</code>	prazan niz
<code>()</code>	prazna n-torka
<code>{}</code>	prazan rječnik
<code>set()</code>	prazan skup
<code>range(0)</code>	prazan raspon

Grananje

<pre>if <condition 1>: <code block 1> elif <condition 2>: <code block 2> else: <code block 3></pre>	<p>postavljanje prvog uvjeta</p> <p>kod koji se izvršava ako je prvi uvjet zadovoljen</p> <p>postavljanje drugog uvjeta</p> <p>kod koji se izvršava ako je drugi uvjet zadovoljen</p> <p>pokrivanje svih ostalih uvjeta</p> <p>kod koji se izvršava ako prvi i drugi uvjet nisu zadovoljeni</p>
---	---

if, elif i else moraju koristiti iste indentacije!
 <code block 1>, <code block 2> i <code block 3> moraju koristiti iste indentacije!

Zadovoljavanje bilo kojeg od uvjeta tj. "grane" rezultira izlaskom iz "stabla" i nastavljanjem izvršavanja daljnjeg koda.

Ni elif ni else sekcije nisu obavezne.
 ... elif sekcija nije nužna ako se kod dijeli u samo dvije grane.
 ... else sekcija nije nužna u slučajevima tipa *else-do-nothing*.

while petlja

<pre>while <condition>: <code block></pre>	<p><condition> je uvjet iteracije</p> <p>kod koji se izvršava u svakoj iteraciji</p>
--	--

while petlja se izvršava kad nije unaprijed poznat broj potrebnih iteracija.

Petlja se izvršava dok je uvjet petlje zadovoljen. Kako bi završila, unutar same petlje mora doći do izmjene uvijeta.

for petlja

<pre>for <iterator> in <iterable>: <code block></pre>	<p><iterator> je jedinični element strukture tj. podatkovne kolekcije <iterable></p> <p>kod koji se izvršava u svakoj iteraciji</p>
---	---

for petlja se izvršava kad je unaprijed poznat broj potrebnih iteracija.

U svakoj iteraciji iterator dobiva novu vrijednost. Petlja završava tek kad završe sve iteracije.

Struktura	Iterable	Iterator
Range	range(3, 20, 2)	3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19
String	"apple"	a, p, p, l, e
List	["apple", "banana", "cherry"]	apple, banana, cherry
Tuple	("apple", "banana", "cherry")	apple, banana, cherry
Set	{"apple", "banana", "cherry"}	apple, banana, cherry
Dictionary	{"brand": "Ford", "model": "Mustang", "year": 1964}	brand, model, year

Naredba break

<pre>for <iterator> in <iterable>: if <condition>: break <code block></pre>	<p>postavljanje uvjeta koji prekida petlju</p> <p>prekid petlje</p> <p>kod koji se (u suprotnom) izvršava u svakoj iteraciji</p>
---	--

`break` služi kako bi se **prekinulo** izvršavanje **petlje**.

Naredba `continue`

<pre>for <iterator> in <iterable>: if <condition>: continue <code block></pre>	<p>postavljanje uvjeta kojim se preskače trenutna iteracija</p> <p>preskok iteracije</p> <p>kod koji se (u suprotnom) izvršava u svakoj iteraciji</p>
--	---

`continue` služi kako bi se **preskočilo** izvršavanje **iteracije**.

Definiranje funkcije

<pre>def name(params): <code block> return value</pre>	<p>definiranje imena funkcije i postavljanje parametara odvojenih zarezom, koji se koriste u bloku koda</p> <p>blok koda kojeg će funkcija izvršavati svakim pozivanjem</p> <p>povrat (rezultat) funkcije</p>
--	---

`return` vraća rezultat funkcije i **izlazi iz funkcije**, slično kao i `break`
 funkcija ne mora imati `return` ako ne vraća rezultat, npr. ako radi samo `print`
 funkcija ne mora imati `params` ako nema ulazne podatke.

`z = f(x,y)`
`z` - *value*
`f` - *name*
`x,y` - *params*

Definiranje funkcije s `*args`

<pre>def name(params, *args): <code block> return value</pre>	<p>... <code>*args</code> sakuplja ostatak pozicijskih parametara u n-torku (nepoznatog broj članova)</p> <p>blok koda kojeg će funkcija izvršavati svakim pozivanjem</p> <p>povrat (rezultat) funkcije</p>
---	---

Budući da `*args` sakuplja **ostatak pozicijskih parametara**, nije nužno da se prilikom poziva funkcije u tom parametru nešto nađe, tj. **nije obavezan**.

Definiranje funkcije s ****kwargs**

<pre>def name(params, **kwargs): <code block> return value</pre>	<p>... **kwargs sakuplja ostatak parametara ključnih riječi u rječnik (nepoznatog broj članova)</p> <p>blok koda kojeg će funkcija izvršavati svakim pozivanjem</p> <p>povrat (rezultat) funkcije</p>
--	--

Budući da ***args** sakuplja **ostatak pozicijskih parametara**, nije nužno da se prilikom poziva funkcije u tom parametru nešto nađe, tj. **nije obavezan**.

Redoslijed parametara prilikom definiranja

```
def name(params, *args, default_params, **kwargs)
```

Pozivanje funkcije

<code>name(args)</code>	pozivanje funkcije koja nije imala return
<code>variable = name(args)</code>	pozivanje funkcije koja je imala return i pohranjivanje njenog rezultata u variable

```
a = f(2,5)
a - variable
f - name
2,5 - args
```

Raspakiravanje liste u pojedinačne argumente

<code>name(*list)</code>	članovi liste će se raspakirati u pojedinačne argumente funkcije
--------------------------	--

Parametri funkcije

<pre>def student(ime, prezime="Horvat", godina=1): print(ime, prezime, "je", godina, '. godina')</pre>	<p>definiranje funkcije student s 1 obaveznim i 2 opcionalna parametara</p> <p>ispis funkcije</p>
--	--

Prvo se definiraju svi obavezni parametri, a zatim svi opcionalni parametri.

Pozicijski argumenti

<code>student("Ivan")</code>	Ivan Horvat je 1. godina
<code>student("Ivan", "Kovač", 2)</code>	Ivan Kovač je 2. godina
<code>student("Ivan", "Kovač")</code>	Ivan Kovač je 1. godina
<code>student("Ivan", 2)</code>	Ivan 2 je 1. godina

Pozicijski argumenti zahtijevaju definirani redoslijed i dodjeljuje se s lijevo na desno.
"Nespareni" argumenti dobivaju podrazumjevanu vrijednost.

Argumenti ključnih riječi

<code>student(ime="Ivan")</code>	Ivan Horvat je 1. godina
<code>student(ime="Ivan", godina=2)</code>	Ivan Horvat je 2. godina
<code>student(prezime="Kovač", ime="Ivan")</code>	Ivan Kovač je 1. godina

Argumenti ključnih riječi ne zahtijevaju definirani redoslijed.
Nedefinirani argumenti dobivaju podrazumjevanu vrijednost.

Miješani argumenti

<code>student("Ivan", godina=2)</code>	Ivan Horvat je 2. godina
<code>student("Ivan", "Kovač", godina=2)</code>	Ivan Kovač je 2. godina

Pozicijski argumenti se definiraju prije argumenata ključnih riječi.

Primjeri krivog pozivanja funkcija

<code>student()</code>	pozivanje funkcije bez obaveznih argumenata
<code>student(ime="Ivan", 2)</code>	definiranje pozicijskog argumenta nakon onog s ključnom riječi
<code>student("Ivan", 2, prezime="Kovač")</code>	dvostruko definiranje argumenta (pozicija 2 i ključna riječ "prezime")
<code>student(kolegij="Matematika")</code>	definiranje nepostojećeg parametra

Vidljivost varijabli

- **globalne** varijable definirane su u glavnom tijelu programa i vidljive su svim funkcijama
 - varijable definirane unutar neke petlje (npr. iteratori) vidljive su i izvan te petlje
 - varijable definirane u bloku koda unutar grananja vidljive su i izvan grananja
- **lokalne** varijable definirane su unutar neke funkcije i vidljive su toj funkciji i njenim pod-funkcijama
 - varijable definirane unutar funkcije mogu se postaviti globalnima korištenjem ključne riječi `global`

<code>global variable</code>	postavljanje <code>variable</code> globalnom
<code>variable=value</code>	definiranje vrijednosti varijable

Ako je određena varijabla definirana globalno, a zatim i više puta lokalno (rekurzivno) unutar funkcija, njena vrijednost u najunutarnijoj funkciji imat će "najlokalniju" vidljivu vrijednost.

Liste

<code>list = [1, 2, 3]</code>	definiranje liste
<code>list = [[1, 2, 3], [1, 2, 3], [1, 2, 3]]</code>	definiranje ugniježdene liste

Liste su **uređene** strukture podataka što znači da je postoji redoslijed članova.

Članovi liste ne moraju biti isti tipovi podataka.

Liste su identiteno-promijenjive...

```
> list1 = [12, 9, 3, 7]
```

```
> list2 = list1
```

```
> id(list1) == id(list2)
```

```
True
```

```
> list1.append(1)
```

```
> list2
```

```
[12, 9, 3, 7, 1]
```

```
> id(list1) == id(list2)
```

```
True
```

... što znači da promjena jedne veže promjenu druge.

Osnovne operacije s listama

<code>list[index]</code>	indeksiranje lista
<code>list[start:end:step]</code>	komad liste
<code>list[index] = value</code>	postavljanje nove vrijednosti člana niza
<code>list[start:end:step] = list</code>	postavljanje nove vrijednosti komada liste s drugom listom (brisanje i umetanje)
<code>[1, 2, 3] + [4, 5, 6]</code>	povezivanje listi ([1, 2, 3, 4, 5, 6])
<code>[1, 2, 3] * 2</code>	umnožavanje listi ([1, 2, 3, 1, 2, 3])
<code>del list[start:end:step]</code>	briše član ili komad liste
<code>color = [255, 43, 19]</code> <code>red, green, blue = color</code>	definiranje liste #... ... i raspakiravanje - pridruživanje po elementima
<code>item = [4, "Pizza", "Plain", 16.98]</code> <code>quantity, *others, price = item</code>	definiranje liste ##... ... i raspakiravanje - pridruživanje po elementima

Posljednji član liste ima indeks -1, predposljednji -2, itd.
 # Lista se može jednostavno rastaviti ako ima jednak broj elemenata.
 ## Lista se može "složeno" rastaviti tako da jedan element (označen s *) sakuplja sav višak.

Iteriranje kroz liste

<code>for item in list:</code>	iteriranje kroz listu
<code>for item1, item2 in listOfPairs:</code>	iteriranje kroz listu sastavljenu od parova, tipa [[1, 2], [3, 4], [5, 6]]

Metode nad listama

<code>list.append(object)</code>	✗	dodavanje objekta na kraj originalne liste
<code>list.extend(iterable)</code>	✗	dodavanje rastavljene iterable na kraj originalne liste
<code>list.insert(index, object)</code>	✗	dodavanje objekta ispred člana pod indeksom na originalnoj listi
<code>list.index(value)</code>	✓	vraća prvi indeks na kojem se nalazi vrijednost
<code>list.clear()</code>	✗	prazni originalnu listu
<code>list.remove(value)</code>	✗	briše prvi član u originalnoj listi koji ima vrijednost <i>value</i>
<code>list.pop([index])</code>	✓	uklanja zadnji član u originalnoj listi (član pod indeksom) i vraća uklonjenu vrijednost
<code>list.count(value)</code>	✓	ispisuje broj ponavljanja "value"
<code>list.reverse()</code>	✗	invertira originalnu listu
<code>list.sort([reverse=True])</code>	✗	(naopako) sortira originalnu listu
<code>list.copy()</code>	✓	kopira listu (korisno jer su liste identiteno-promjenljive)

✗ - metoda **nema** povrat tj. **return**

✓ - metoda **ima** povrat tj. **return**

Rječnici

<pre>dict = { key: value, key: value }</pre>	definiranje rječnika
<pre>dict = { outer_key: { inner_key: value, inner_key: value }, outer_key: { inner_key: value, inner_key: value } }</pre>	definiranje ugniježđenog rječnika

key mora biti **nepromjenljivi** tip objekta, *value* može biti bilo koji tip objekta.

Ako liste promatramo kao parove indeks-vrijednost, onda rječnike možemo promatrati kao parove ključ-vrijednost.

Drugim riječima, u listama je vrijednost pohranjena na lokaciji indeksa, a u rječnicima na lokaciji ključa.

Iz tog razloga, rječnici služe za grupiranje podataka, ali rječnici nisu **nisu uređeni** objekti. Rječnici su identiteno-promijenjivi...

```
> dict1 = 1: "one"
> dict2 = dict1
> id(dict1) == id(dict2)
True
> dict2[2] = "two"
> dict1
{1: "one", 2: "two"}
> id(dict1) == id(dict2)
```

True ... što znači da promjena jedne veže promjenu druge.

Osnovne operacije s rječnicima

<code>dict[key]</code>	"indeksiranje" rječnika, odnosno dohvaćanje vrijednosti ključa
<code>dict[key] = value</code>	postavljanje nove vrijednosti već postojećeg ili novog para
<code>del dict[key]</code>	briše par
<code>dict3 = **dict1, **dict2</code>	spajanje rječnika 1 i 2 u rječnik 3
<code>dict3 = dict1 dict2</code>	spajanje rječnika 1 i 2 u rječnik 3

Ključevi moraju biti jedinstveni.
Prilikom manipulacije rječnika, mijenjaju se njihove **vrijednosti**, a ne **ključevi**.

Metode nad rječnicima

<code>dict.get(key)</code>	✓	vraća vrijednost ključa ako taj ključ postoji, a u suprotnom vraća <code>None</code>
<code>dict.pop(key)</code>	✓	uklanja par ključ-vrijednost u originalnom rječniku i vraća uklonjenu vrijednost
<code>dict.popitem()</code>	✓	uklanja zadnje dodan par u originalnom rječniku i vraća uklonjen par kao tuple
<code>dict.clear()</code>	✗	prazni originalni rječnik
<code>dict.keys()</code>	✓	vraća "listu" ključeva (objekt tipa <code>dict_keys</code>)
<code>dict.values()</code>	✓	vraća "listu" vrijednosti (objekt tipa <code>dict_values</code>)
<code>dict.items()</code>	✓	vraća "listu tupleova", tj. "listu" parova (objekt tipa <code>dict_items</code>)
<code>dict.update(dict)</code>	✗	osvježavanje originalnog rječnika s parovima drugog rječnika

✗ - metoda **nema** povrat tj. `return`

✓ - metoda **ima** povrat tj. `return`

Iteriranje kroz rječnike

<code>for key in dict:</code>	iteriranje kroz rječnik po ključevima
<code>for key in dict.keys():</code>	iteriranje kroz rječnik po ključevima
<code>for value in dict.values():</code>	iteriranje kroz rječnik po vrijednostima
<code>for key, value in dict.items():</code>	iteriranje kroz rječnik po parovima

N-terci

<code>tuple = (1, 2, 3,)</code>	definiranje n-terca
<code>tuple = ((1, 2, 3), (1, 2, 3), (1, 2, 3),)</code>	definiranje ugniježđenog n-terca

N-terci su **uređene** strukture podataka što znači da je postoji redoslijed članova.
 Za razliku od listi, kad se jednom kreiraju, ne mogu se mijenjati.
 Preporuka je koristiti zarez na kraju zadnjeg elemeneta. Ako postoji samo jedan element, zarez je **obavezan**.
 Elementi n-terca mogu biti bilo koji tipovi objekta.

Iteriranje kroz n-torke

<code>for item in tuple:</code>	iteriranje kroz n-torku
<code>for item1, item2 in tupleOfPairs:</code>	iteriranje kroz n-torku sastavljenu od parova, tipa <code>((1, 2), (3, 4), (5, 6))</code>

Osnovne operacije s n-tercima

<code>tuple[index]</code>	indeksiranje n-terca
<code>tuple[start:end:step]</code>	komad liste
<code>color = (255, 43, 19)</code> <code>red, green, blue = color</code>	definiranje n-torke <code>#...</code> ... i raspakiravanje - pridruživanje po elementima
<code>item = (4, "Pizza", "Plain", 16.98)</code> <code>quantity, *others, price = item</code>	definiranje n-torke <code>##...</code> ... i raspakiravanje - pridruživanje po elementima

`#` N-torka se može jednostavno rastaviti ako ima jednak broj elemenata.
`##` N-torka se može "složeno" rastaviti tako da jedan element (označen s `*`) sakuplja sav višak.

Metode nad n-tercima

<code>tuple.index(value)</code>	✓	vraća prvi indeks na kojem se nalazi vrijednost
<code>tuple.count(value)</code>	✓	ispisuje broj ponavljanja vrijednosti

✗ - metoda **nema** povrat tj. `return`
 ✓ - metoda **ima** povrat tj. `return`

Skupovi

<code>set = {1, 2, 3}</code>	definiranje skupa
<code>set = set()</code>	definiranje praznog skupa (jer je {} zauzeto za definiranje rječnika)

Svi elementi skupa moraju biti **nepromjenljivi** tipovi objekta.

Set je kao rječnik, no ključevi nemaju par.

Setovi se ne mogu indeksirati jer su elementi "nasumično poslagani".

Set se zbog sintakse **definiranja**, **neindeksiranja** te **jedinstvenosti** članova može promatrati kao **niz ključeva**.

Osnovne operacije sa skupovima

<code>set = set(list)</code>	pretvaranje liste u skup kako bi se uklonili duplikati
------------------------------	--

Metode nad skupovima

<code>set.add(value)</code>	✗	dodaje vrijednost u originalni skup
<code>set.remove(value)</code>	✗	uklanja vrijednost u originalnom skupu i generira grešku ako je nema
<code>set.discard(value)</code>	✗	uklanja vrijednost u originalnom skupu, ali ne generira grešku ako je nema
<code>set.clear()</code>	✗	briše sadržaj liste
<code>set.len()</code>	✓	vraća broj elemenata skupa
<code>set1.union(set2)</code>	✓	unija , $set1 \cup set2$ (sve vrijednosti skupova) (radi s kopijom skupa s1)
<code>set1.intersection(set2)</code>	✓	presjek , $set1 \cap set2$ (zajedničke vrijednosti skupova) (radi s kopijom skupa s1)
<code>set1.difference(set2)</code>	✓	skupovna razlika , $set1 \setminus set2$ (jedinstveni elementi set1) (radi s kopijom skupa s1)

✗ - metoda **nema** povrat tj. **return**

✓ - metoda **ima** povrat tj. **return**

Operacija sa skupovima

<code>set1 set2</code>	unija , $set1 \cup set2$ (sve vrijednosti skupova)
<code>set1 & set2</code>	presjek , $set1 \cap set2$ (zajedničke vrijednosti skupova)
<code>set1 - set2</code>	skupovna razlika , $set1 \setminus set2$ (jedinstveni elementi set1)

Ovo je alternativni način rada sa skupovima. Drugi način je korištenjem metoda `intersection`, `union` i `difference`.

Tipovi grešaka

<code>SyntaxError</code>	korištenje zabranjenih znakova (kao što je <code>@</code>), indentacijske greške, nepostojeće <code>:</code> nakon petlji, grana
<code>NameError</code>	korištenje nepostojećih naredbi, ključnih riječi ili varijabli
<code>IndexError</code>	pokušaj pristupanja nepostojećem indeksu liste ili n-torke
<code>KeyError</code>	pokušaj pristupanja nepostojećeg ključa u rječniku
<code>TypeError</code>	pokušaj manipulacije pogrešnog tipa objekata, npr. zbrajanja integera i stringa
<code>ValueError</code>	korištenje pogrešne vrijednosti (ali dobrog tipa) unutar funkcije

Greške

<code>Raise SyntaxError("message")</code>	podiže grešku tipa <code>SyntaxError</code> i ispisuje poruku
<code>Raise NameError("message")</code>	podiže grešku tipa <code>NameError</code> i ispisuje poruku
<code>Raise IndexError("message")</code>	podiže grešku tipa <code>IndexError</code> i ispisuje poruku
<code>Raise KeyError("message")</code>	podiže grešku tipa <code>KeyError</code> i ispisuje poruku
<code>Raise TypeError("message")</code>	podiže grešku tipa <code>TypeError</code> i ispisuje poruku
<code>Raise ValueError("message")</code>	podiže grešku tipa <code>ValueError</code> i ispisuje poruku

`Raise` se ne koristi zbog korisnika program već zbog ostalih koji na programu rade.

Koristi se kako bi se prekinulo daljnje izvršavanje koda.

try i except

<pre>try: <code block> except [ErrorType]: <code block></pre>	<p>kod koji bi potencijalno mogao generirati grešku</p> <p>kod koji se izvršava ako se u gornjem bloku generira greška [tipa ErrorType]</p>
<pre>try: num = int(input("Unesite broj: ")) except ValueError: num = 1 print("Pogrešan unos. Odabran je 1.") except EOFError: num = 1 print("Izlazak iz programa. Odabran je 1.")</pre>	<p>kod koji će generirati grešku ako korisnik unese string</p> <p>broj koji se odabire ako je korisnik unio string</p> <p>broj koji se odabire ako je korisnik izašao iz programa</p>

Korištenjem try i except blokova, izbjegnuto je prekidanje izvršavanja koda.

Pristupi programiranju

<pre>year = input("Enter a year: ") if year.isnumeric(): year = int(year) else: year = 2025</pre>	<p>Look Before You Leap (LBYL)</p>
<pre>try: year = int(input("Enter a year: ")) except ValueError: year = 2025</pre>	<p>Easier to Ask Forgiveness than Permission (EAFP)</p>

EAFP se smatra "više Pythonski".

Uvoz cijelih modula

<code>import random</code> <code>random.randint(1, 100)</code>	<code>import random as rand</code> <code>rand.randint(1, 100)</code>	uvoz modula random (pod nazivom rand) korištenje metode randint modula random
<code>import calendar</code> <code>calendar.isleap(2023)</code>	<code>import calendar as cal</code> <code>cal.isleap(2023)</code>	uvoz modula calendar (pod nazivom cal) korištenje metode isleap modula calendar
<code>import math</code> <code>math.sqrt(2)</code>	<code>import math as m</code> <code>m.sqrt(2)</code>	uvoz modula math (pod nazivom m) korištenje metode sqrt modula math

Moduli su Python skripte koje **importanjem** donose nove funkcionalnosti.

Import se može shvatiti kao da se cijela skripta zalijepi u header.

Nakon uvoza, dostupne su sve metode, funkcije i varijable te skripte.

Moduli su tipa `class 'module'`

Uvoz specifične metode modula

<code>from random import randint</code> <code>randint(1, 100)</code>	<code>from random import randint as ri</code> <code>ri(1, 100)</code>	uvoz metode randint (pod nazivom ri) korištenje metode randint
<code>from calendar import isleap</code> <code>isleap(2023)</code>	<code>from calendar import isleap as il</code> <code>il(2023)</code>	uvoz metode isleap (pod nazivom il) korištenje metode isleap
<code>from math import sqrt</code> <code>sqrt(2)</code>	<code>from math import sqrt as sq</code> <code>sq(2)</code>	uvoz metode sqrt (pod nazivom sq) korištenje metode sqrt

Argument od `from` je **modul**, odnosno **Python skripta**.

Argument od `import` je **funkcionalnost**, odnosno **metoda**, **funkcija** ili **varijabla** iz te Python skripte.

Moguće je uvesti i **više** metoda nekog modula tako se **metode odvoje zarezima**.

Moduće je uvesti i **sve** metode nekog modula tako da se **zadaje argument ***. To je korisno jer zatim nije potrebno koristiti ime modula kao prefiks.

Uvoz druge skripte

<code>import script</code> <code>script.func()</code> <code>script.var</code>	<code>from script import func</code> <code>func()</code> <code>var</code>	uvoz skripte script.py korištenje funkcije func definirane u script.py korištenje varijable var definirane u script.py
---	---	---

Skripte koja se uvozi mora se nalaziti **u istom direktoriju** kao i skripta u koju se uvozi.

pip modul

<code>sudo apt install -y python3-pip</code>	instalacija <code>pip</code> modula
<code>python3 -m pip --version</code>	provjera verzije <code>pip</code> modula (za Python 3)
<code>python3 -m pip install <i>package</i></code>	instalacija paketa pomoću <code>pip</code> modula (za Python 3) s pypi.org

Nakon instalacije, paket se može standardno uvoziti u Python s `import package`.

Klase i objekti - definiranje

<pre>class Dog: species = "C. familiaris" num = 0 location = "Pet centre" @classmethod def relocate(cls, new_location): cls.location = new_location return None def __init__(self, name): self.name = name self.tricks = [] Dog.num += 1 def learn(self, new_trick): self.tricks.append(new_trick) return None def perform(self, trick): print(f"{self.name} performs {trick}!") return None</pre>	<p>definiranje klase Dog</p> <p>definiranje atributa klase, <code>species</code>, zajedničkog svim instancama klase</p> <p>definiranje atributa klase, <code>num</code>, zajedničkog svim instancama klase</p> <p>definiranje atributa klase, <code>location</code>, zajedničkog svim instancama klase</p> <p>dekorator koji govori da se iduća definicija funkcije odnosi na cijelu klasu</p> <p>definiranje metode koja se može izvršavati nad cijelom klasom (ali i njeim instancama)</p> <p>definiranje metode <code>__init__</code>, koja inicijalizira pojedinu instancu klase</p> <p>definiranja atributa instance, <code>name</code> dodijeljenog prilikom inicijalizacije (iz argumenta)</p> <p>definiranja atributa instance, <code>tricks</code> dodijeljenog prilikom inicijalizacije</p> <p>promjena atributa klase, <code>species</code> prilikom svake inicijalizacije instance</p> <p>definiranje metode koja se može izvršavati nad instancama klase</p> <p>definiranje metode koja se može izvršavati nad instancama klase</p>
---	--

Kod definiranja metoda i init-a, nužno je postaviti parametar `self`.
`self` znači da se odnosi na **pojedinu instancu klase**.
 Svaka **metoda** ima uvijek ima jedan "nevidljivi" argument - koji pripada parametru `self`.
 Nad svim pripadnicima određene **klase** mogu se izvršavati pripadajuće **metode**.
 Analogno vrijedi i za klase, ali ulogu `self`-a preuzima `cls`

Podklase (nasljeđivanje)

<pre>class Puppy(Dog): def __init__(self, name, age): super().__init__(name) self.age = age def whine(self): print(f"{self.name}" whines!) return None</pre>	<p>definiranje podklase Puppy, klase Dog</p> <p>definiranje metode <code>__init__</code>, koja inicijalizira pojedinu instancu podklase</p> <p>pozivanje <code>__init__</code> metode nad klasom (lat. <i>super</i> - iznad), s argumentom name podklase</p> <p>definiranja atributa <code>age</code>, svojstvenog podklasi, definiranog inicijalizacijom podklase</p> <p>definiranje metode koja je svojstvena samo podklasi</p>
--	--

Podklasa nasljeđuje sve funkcionalnosti **klase**, uz dodatak sebi svojstvenih.

Podklasa ne mora imati i vlastiti `__init__` - može naslijediti samo onaj od **klase**.

`super().__init__(name)` nema argument `self` jer se `self` upisuje samo tijekom **definiranja metode**, dok se ovdje **poziva metoda**. Metoda se poziva, naravno, bez argumenta `self`, kao i u "tijelu" skripte.

Klase i objekti - korištenje

<code>print(Dog.species)</code>	ispis atributa klase Dog
<code>Dog.relocate("Zoo City")</code>	izvršavanje metode <code>relocate</code> nad klasom Dog
<code>elton = Dog("Elton", "Australian Shepherd")</code>	inicijalizacija instance elton uz argumenate
<code>print(elton.name)</code>	ispis atributa instance elton
<code>print(elton.species)</code>	ispis atributa instance elton, odnosno atributa klase, budući da joj pripada
<code>elton.learn("sit")</code>	izvršavanje metode <code>learn</code> nad instancom elton
<code>elton.perform("sit")</code>	izvršavanje metode <code>perform</code> nad instancom elton

OOP

<code>isinstance(object, class)</code>	provjerava pripadnost objekta klasi
--	--